

Łódź, 15 grudnia 2020 r.

Sąd Dyscyplinarny
Krajowej Izby Doradców Podatkowych
Łódzki Oddział Zamiejscowy w Łodzi
Sygn. akt SD 59/20

ORZECZENIE
SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH

Łódzki Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego w składzie:

Przewodniczący: doradca podatkowy Mateusz Latkowski
Sędzia: doradca podatkowy Sylwia Jankowska
Sędzia: doradca podatkowy Marek Olejniczak
Protokolant: doradca podatkowy Bogdan Widawski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 grudnia 2020 r. sprawy z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego KIDP z 5 czerwca 2020 r. (Rep. 812/2019/76/2019/LDS) o ukaranie doradcy podatkowego, nr wpisu, obwinionego o czyn polegający na:

- niewykonaniu obowiązków zawodowych stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych, co stanowi naruszenie art. 36 pkt 2 ustawy z 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 130 ze zm.), w zw. z art. 36 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym oraz art. 11d-11j zasad etyki doradców podatkowych, tj. o przewinienie dyscyplinarne z art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o doradztwie podatkowym

orzeka

1. uniewinnia od zarzucanego mu czynu polegającego na tym, że w okresie od stycznia 2017 r. do grudnia 2018 r., w, nie wykonał obowiązku zawodowego stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych, czym naruszył art. 36 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym oraz art. 11e ust. 2 w zw. z art. 11d ust. 1, w zw. z art. 4 ust. 2 zasad etyki doradców podatkowych oraz w zw. z art. 36 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym;
2. Konrada Durę uznaje za winnego tego, że w okresie od stycznia 2017 r. do marca 2019 r., w Łodzi, nie dokonał właściwych wpisów w centralnej ewidencji wypełniania przez doradców podatkowych obowiązku podnoszenia kwalifikacji oraz nie przesłał potwierdzeń uczestnictwa w formach kształcenia organizowanych przez inne podmioty niż organy lub jednostki organizacyjne Krajowej Izby Doradców Podatkowych, czym naruszył art. 11g ust. 5 zasad etyki doradców podatkowych, w zw. z art. 36 pkt. 1 ustawy o doradztwie podatkowym i za ten czyn wymierzył Obwinionemu **karę upomnienia**
3. Ustala, że koszty postępowania dyscyplinarnego ponosi Krajowa Rada Doradców Podatkowych.

Przewodniczący
Mateusz Latkowski

Sędzia
Sylwia Jankowska

Sędzia
Marek Olejniczak

UZASADNIENIE

Sąd przystępując do rozpoznania przedmiotowej sprawy dokonał analizy akt sprawy oraz dokonał wstępnej oceny spełnienia warunków formalnych postępowania, przede wszystkim okoliczności, czy stronom postępowania w prawidłowy sposób doręczono wszelkie zawiadomienia. Po przeprowadzeniu pozytywnej weryfikacji warunków formalnych postępowania, Sąd dokonał analizy wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego i dokonał oceny materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu wyjaśniającym znajdującego się w aktach sprawy.

Zgodnie z art. 76 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od chwili ujawnienia czynu upłynął rok lub od chwili popełnienia czynu upłynęły 3 lata. W realiach niniejszej sprawy oznacza to, że nie wystąpiło przedawnienie prawa do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

We wniosku o ukaranie Rzecznik Dyscyplinarny zarzucił Obwinionemu naruszenie art. 36 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym oraz art. 36 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym w zw. z art. 11d-11h zasad etyki doradców podatkowych. Przepisy te dotyczą obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych przez doradcę podatkowego. W okresie rozliczeniowym 2017-2018 Obwiniony uzyskał 12.5 punktów kwalifikacyjnych. Liczba punktów zdobytych przez Obwinionego wynika z dokumentu „Zestawienie odbytych szkoleń i uzyskanych punktów kwalifikacyjnych w latach 2017-2018”, które Sąd ocenia jako wiarygodne i odzwierciedlające rzeczywisty bieg zdarzeń.

Obwiniony na etapie postępowania wyjaśniającego oraz dyscyplinarnego wyjaśnił, że uzyskał wystarczającą liczbę punktów kwalifikacyjnych, jednak nie dokonał ich zgłoszenia do systemu ewidencji punktów. Obwiniony w pismach do Rzecznika oraz Sądu przedłożył:

- 1) wydruki artykułów – wpisów na stronie :
 - z 6 kwietnia 2018 r.: „CYKL – Zmiany w PIT i CIT od 1 stycznia 2018 r. – Koszty finansowania dłużnego” (.....),
 - z 1 lipca 2018 r.: „Split payment” (.....),
 - z 23 lipca 2018 r.: „Spółka przekształcona może skorzystać z ulgi na zakup kas fiskalnych” (.....)
 - z 23 sierpnia 2018 r.: „EXIT TAX powinien być zgodny z Dyrektywą ATAD” (.....),
 - z 23 sierpnia 2018 r.: „EXIT TAX. Jak może wyglądać w Polsce?” (.....)
 - z 28 listopada 2018 r.: „Exit tax. Podatek od wyjścia” (.....)
- 2) wydruk artykułu z 24 grudnia 2018 r. „Będzie kara za optymalizacje podatkowe” – rp.pl;
- 3) kserokopie fragmentów publikacji książkowej „Ordynacja podatkowa 2019. Poradnik dla praktyków” (.....).

Obwiniony wyjaśnił również, że w 2018 r. uczestniczył w szkoleniach dla klientów kancelarii, w ramach której wykonywał czynności doradztwa podatkowego.

Sąd ocenił wyjaśnienia Obwinionego jako wiarygodne. Sąd przeprowadził dowód z dokumentów przedłożonych przez Obwinionego, ustalając że:

- 1) Obwiniony za 2018 r. zgromadził 21 punktów za publikacje wpisów na stronie, w szczególności:
 - za publikację z 23 lipca 2018 r.: „Spółka przekształcona może skorzystać z ulgi na zakup kas fiskalnych” – 3 punkty (1 pełna strona znormalizowanego maszynopisu),
 - za publikację z 23 sierpnia 2018 r.: „EXIT TAX powinien być zgodny z Dyrektywą ATAD” – 3 punkty (1 pełna strona znormalizowanego maszynopisu),
 - za publikację z 23 sierpnia 2018 r.: „EXIT TAX. Jak może wyglądać w Polsce?” – 6 punktów (2 pełne strony znormalizowanego maszynopisu),
 - za publikację z 28 listopada 2018 r.: „Exit tax. Podatek od wyjścia” – 9 punktów (3 pełne strony znormalizowanego maszynopisu);
- 2) Obwiniony za 2018 r. zgromadził 10 punktów za publikacje artykułu z 24 grudnia 2018 r. „Będzie kara za optymalizacje podatkowe” na stronie – 10 punktów (4 pełne strony znormalizowanego maszynopisu);

Natomiast w odniesieniu do:

- publikacji z 1 lipca 2018 r.: „Split payment” (.....) nie została uwzględniona, gdyż z treści publikacji wynika, że Obwiniony był jej współautorem, a nie jedynym autorem;
- publikacji z 6 kwietnia 2018 r.: „CYKL – Zmiany w PIT i CIT od 1 stycznia 2018 r. – Koszty finansowania dłużnego”: nie została uwzględniona, gdyż z treści publikacji wynika, że Obwiniony był jej współautorem, a nie jedynym autorem;
- publikacji książkowej „Ordynacja podatkowa 2019. Poradnik dla praktyków” (.....): nie została uwzględniona, gdyż pozycja ta została opublikowana dopiero w 2019 r.
- szkoleń prowadzonych przez Obwinionego dla klientów kancelarii, w ramach której wykonywał czynności doradztwa podatkowego – formy te nie zostały uwzględnione z uwagi na brak dokumentów potwierdzających ich wykonanie i czas trwania.

Zatem łącznie za 2018 r. Obwiniony zgromadził 31 punktów.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym, doradcy podatkowi ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków zawodowych określonych prawem. Stałe podnoszenie kwalifikacji zawodowych stanowi obowiązek zawodowy doradcy podatkowego, o czym przesądza treść art. 36 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym. Ponadto, stosownie do art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym, doradcy podatkowi ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną za czyny sprzeczne z zasadami etyki zawodowej. Obowiązek postępowanie zgodnie z zasadami etyki zawodowej wynika z art. 36 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym. Stałe podnoszenie kwalifikacji zawodowych stanowi obowiązek wprost wskazany w art. 4 ust. 2 zasad etyki doradców podatkowych. Istnieją zatem co najmniej dwie podstawy prawne odpowiedzialności dyscyplinarnej doradcy podatkowego za czyn polegający na naruszeniu obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

Realizacja obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji, o której mowa w powołanych przepisach, nie zakłada dowolności doradcy podatkowego w wyborze działań potocznie przyjętych jako podnoszenie kwalifikacji zawodowych. Pojęcie to posiada bowiem swoją normatywną treść, regulowaną ściśle przepisami prawa. Zgodnie z art. 51 ust. 1 pkt 10 ustawy o doradztwie podatkowym, określanie zasad stałego podnoszenia kwalifikacji przez doradców podatkowych należy do zadań Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych. Z kolei pkt 8 lit. c) tego przepisu wskazuje, że zadaniem Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych jest także uchwalanie zasad etyki zawodowej, określających zasady stałego podnoszenia kwalifikacji przez doradców podatkowych. Formy realizacji tego obowiązku, jak również zasady dokumentowania jego spełnienia regulowane są przepisami znajdującymi się w Rozdziale VIa zasad etyki doradców podatkowych (przepisy art. 11d – 11j zasad etyki doradców podatkowych), wprowadzonymi w drodze uchwały Drugiego Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych nr 28/2018 z 22 stycznia 2006 r. (art. 11d ust. 1 zasad etyki doradców podatkowych). Doradcy podatkowi celem uczynienia zadość obowiązkowi zawodowemu stałego podnoszenia kwalifikacji mogą korzystać z różnych form podnoszenia kwalifikacji, wśród których wymienić można: uczestnictwo w szkoleniach, wykładach, prelekcjach (w tym w formie e-learningu), wygłoszenie wykładu lub prelekcji, udział w konferencji, publikacja artykułu itd. (art. 11e ust. 3 zasad etyki doradców podatkowych). Mechanizm realizacji obowiązku podnoszenia kwalifikacji zawodowych opiera się na systemie punktacji – za udział w poszczególnych formach podnoszenia kwalifikacji przysługują punkty. Uczynienie zadość obowiązkowi stałego podnoszenia kwalifikacji wymaga uzyskania 32 punktów w okresie następujących po sobie dwóch kolejnych lat, przy czym w jednym roku doradca obowiązany jest uzyskać minimum 25 % dwuletniego limitu (art. 11e ust. 2 zasad etyki doradców podatkowych).

Zawód doradcy podatkowego jest zawodem zaufania publicznego. W praktyce przyjmuje się, że zawód ten wykonywany jest przez osoby dysponujące profesjonalnym przygotowaniem, działające z należytą starannością i przy odpowiednich kwalifikacjach teoretycznych i praktycznych. Obowiązek stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych przez doradców podatkowych stanowić ma gwarancję dla uczestnika obrotu – klienta doradcy podatkowego – że korzysta on ze wsparcia profesjonalisty. Naruszenie tego obowiązku nie tylko więc naraża na szkodę klienta doradcy podatkowego, ale także stawia pod znakiem zapytania status doradcy podatkowego jako zawodu zaufania publicznego. Naruszenie tego obowiązku stanowi zatem przewinienie o wysokim stopniu szkodliwości.

W oparciu o wyżej wskazane ustalenia, Sąd stwierdził, że Obwiniony wykonał obowiązek, jakim jest stałe podnoszenie kwalifikacji zawodowych, zatem nie wystąpiły w sprawie znamiona czynu sprzecznego z art. 36 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym oraz z art. 4 ust. 2 zasad etyki doradców podatkowych.

W okresie 2017-2018 Obwiniony zobowiązany był do uzyskania łącznie 32 punktów kwalifikacyjnych (w tym co najmniej 8 punktów za każde z tych lat). Obwiniony uzyskał 12,5 punktu za 2017 r. oraz 31 punktów za 2018 r., zatem spełnił obydwie warunki, tj. uzyskał co najmniej 32 punkty za cały dwuletni okres oraz co najmniej 8 punktów za każde z lat składających się na ten okres.

W tym miejscu Sąd zauważa, że nie uwzględnił dwóch publikacji współautorskich Obwinionego z bloga Przepis art. 11e ust. 3 zasad etyki doradców podatkowych, regulujący przyznawanie punktów za poszczególne formy podnoszenia kwalifikacji przewiduje co prawda możliwość uwzględnienia publikacji współautorskich, ale tylko w odniesieniu do publikacji książkowych lub równoważnych (art. 11e ust. 3 lit. g zasad etyki doradców podatkowych). Publikacje Obwinionego z bloga Sąd kwalifikuje jako „publikacje artykułu lub innej podobnej formy” – a więc formy wskazanej w lit. f wspomnianego przepisu, który nie przewiduje możliwości uwzględnienia tego rodzaju form przygotowanych we współautorstwie. Z kolei w odniesieniu do publikacji książkowej „Ordynacja podatkowa 2019. Poradnik dla praktyków” Sąd zauważa, że publikacja ukazała się dopiero w 2019 r. (co zresztą wskazuje sam Obwiniony), a więc w okresie innym niż objęty niniejszym postępowaniem. Tymczasem punkty za formę opisaną w 11e ust. 3 lit. g zasad etyki doradców podatkowych przysługują za „publikację książkową”, a nie za prace nad taką publikacją (warto dodać zresztą, że weryfikacja okresu pracy nad publikacją byłaby niezwykle trudna do przeprowadzenia). Wreszcie w przypadku szkoleń opisanych przez Obwinionego Sąd nie dysponuje dokumentami potwierdzającymi ich przeprowadzenie, tym bardziej umożliwiającymi określenie liczby punktów, jakie mogłyby zostać przyznane za ich przeprowadzenie.

Jednocześnie Sąd stwierdza, że w toku sprawy ujawniły się okoliczności, na podstawie których Rzecznik Dyscyplinarny zarzucił Obwinionemu inny czyn niż objęty wnioskiem o ukaranie – czyn polegający na niedokonaniu właściwych wpisów w centralnej ewidencji wypełniania przez doradców podatkowych obowiązku podnoszenia kwalifikacji oraz nieprzesłaniu potwierdzeń uczestnictwa w formach kształcenia organizowanych przez inne podmioty niż organy lub jednostki organizacyjne Krajowej Izby Doradców Podatkowych. Czyn taki stanowi naruszenie art. 11g ust. 5 zasad etyki doradców podatkowych, w zw. z art. 36 pkt. 1 ustawy o doradztwie podatkowym.

Stosownie do art. 398 ustawy z 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 30 ze zm.) jeżeli na podstawie okoliczności, które wyszły na jaw w toku rozprawy, oskarżyciel zarzucił oskarżonemu inny czyn oprócz objętego aktem oskarżenia, sąd może za zgodą oskarżonego rozpoznać nowe oskarżenie na tej samej rozprawie, chyba że zachodzi konieczność przeprowadzenia postępowania przygotowawczego co do nowego czynu. Okoliczności popełnienia tego czynu nie budzą wątpliwości, a Obwiniony wyraził zgodę na rozpoznanie zarzucanego przez Rzecznika Dyscyplinarnego Czynu. Brak dokonania przez Obwinionego odpowiednich wpisów dotyczących punktów kwalifikacyjnych oraz brak przesłania dokumentów potwierdzających zgromadzenie punktów wynika zarówno z dokumentu „Zestawienie odbytych szkoleń i uzyskanych punktów kwalifikacyjnych w latach 2017-2018”, jak i z wyjaśnień Obwinionego. Nie ulga zatem wątpliwości, że doszło do naruszenia przez Obwinionego art. 11g ust. 5 zasad etyki doradców podatkowych, w zw. z art. 36 pkt. 1 ustawy o doradztwie podatkowym.

Stosownie do art. 64 ust. 2 ustawy o doradztwie podatkowym, karami dyscyplinarnymi są upomnienie, nagana, zawieszenie prawa wykonywania zawodu na okres od 6 miesięcy do lat 3 oraz pozbawienie prawa wykonywania zawodu. Rolą Sądu jest orzeczenie kary adekwatnej do popełnionego deliktu zawodowego spośród kar wskazanych w w/w przepisie. Dokonując oceny przewinienia pod kątem stopnia szkodliwości zarzucanego czynu oraz celów, jakie wymierzona kara powinna spełnić, Sąd stwierdził, że zasadne jest wymierzenia Obwinionemu kary upomnienia. Wypada zauważyć, że niniejsza sprawa dotyczy pierwszego przewinienia dyscyplinarnego Obwinionego, społeczna szkodliwość czynu jest niska. Zasądzona kara ma szanse spełnić wszystkie swoje cele.

W tej sytuacji Sąd orzekł karę określoną w art. 64 ust. 2 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym, czyli **karę upomnienia**.

Przewodniczący
Mateusz Latkowski

Sędzia
Sylwia Jankowska

Sędzia
Marek Olejniczak

Pouczenie

Stosownie do art. 73 ustawy o doradztwie podatkowym od orzeczenia sądu pierwszej instancji przysługuje obwinionemu lub Rzecznikowi Dyscyplinarnemu odwołanie do sądu drugiej instancji w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia, wraz z uzasadnieniem.